

Monū

Preceptum

illo cuius oppositū magis cre
dit q̄ aliquid iurās etiā de illo de
quo simpliciter ē dubius id est
nō magis assentit vñ pti q̄ al
teri peccat mōrliter q̄ adducit
deū tangit in testē isti. qd neu
tro modo ē sibi certū quod de
bet eē certum. pōt enim piurū
esse absq; mētiri putasi aliq̄s
simpliciter dubitās iurat pti
de q̄ dubitat quā forte dicēdo
nō mētiretur q̄ non h̄; opposi
tum in mēte Aut saltē i aliquo
casu vbi iurās tenet i eē cert⁹
peierat si non ē ibi certus. i tñ
si illō asserer; sine iuramento
credēs illō pl⁹ q̄ oppositū nō
mētiretur piculosū ē ergo fre
quēter h̄re iuramēta in ore. q̄
i multis b̄mōib; sine iuramēto
nec peccar; q̄s vbi ad dīto iuā
mēto peccat q̄s a ḡuiter si hat
ex deliberacōe p̄pt qd ē vtile il
lud oſiliū Math. v. Sit b̄mo
vester est ē. nō nō lxc de Sco.

ISeqtur nonū p̄ceptum
Nō concupisces uxorem
proximi tui.

Preceptū nonū Nō
concupisces uxorem
proximi tui. Exo. xx. i
Deu. v. hoc mādato
a sequēti hō in seipso ordiatur i
a affectib; **S;** q̄ sciencia seu
noticia p̄cedit affectū. a caren-

Capitulum

Primum

cia sciēcie necessarior; q̄ wcat
ignorācia. causa ē multor; pec
ator; Idcirco p̄mo dicenda
fūt de ignorācia tria p̄ncipali
ter. Primo qd fit. a qd scire te
nemur. a q̄tuplex est. Secun
do qñ est p̄cēm. qñ aug; v̄l di
minuit p̄cēm. Tercō q̄ piculo
sa fit ignorācia. **I**nītum ad b
prīmū nōndum q̄ necessariū
ē de ignorācia tr̄ctare. q̄ igno
rācia est qñq; p̄cēm mōrle. i
scire ē per oſequēs in precepto
pt; per illō Math. xxv. Esuri
ui a nō dedistis in māducare.
Et statī dicēt he di vbi vidim⁹
te Esuriētem q̄si diceret. Igno
rātim⁹ te pascere in paupib;
S; xp̄s diez. q̄ diu nō fecistis
vnī de minorib; istis. nec in fe
cistis Et iterum discedite a me
maledichi in ignē eternū Idem
pt; i. cor. xiiij. Ignorās. igno
rabitur **S;** q̄ ignoratur a dō.
est priuatus signo caitatis. i
damnatur cū fatuis vngimb;
quib; xp̄s clausit iā ianuā di
cēs nescio ws Idcirco orat ps.
delicta iuuētutis mee a ignorā
cias meas ne memineis **S**ecū
do nōndū q̄ ignorācia q̄ ē pec
catum ē p̄uacō scie debite quā
q̄s pōt h̄re. a scire tenetur. dr
quā pōt h̄re. q̄ si est impossibili
bilis: excusat. q̄ inūcibilis. dr
debite q̄ si non cadit sub debi
to: nō ē p̄cēm **T**ercō nōndū c

Nonū

Preceptū

q̄ ex debito tēnēntur diūsi dīū
sa scire. Sūt autē septē q̄ q̄libet
adultus sciē tenetūr. aut opera;
dare ad talia addiscendū. p̄riā
tria p̄it th̄. eīr de decē p̄ceptū
Primo quib; tenetūr scire cre-
dēda que in symbolo tenetūr. et
docentūr de quib; p̄mo p̄cep-
dīctū est. ca. iij. Secundo deside-
rāda q̄ de oracōe dominica etiā;
in primo precepto dicta sunt.
Tercō opanda q̄ docent h̄iēs
leges. Est enim h̄o sub triplici
lege. sc; sub lege nature. dīma.
et sub positiva. Lex nature nihil
aliud est q̄ lumē intellect? no-
bis infusum a deo. p̄ qd cognō-
scim? qd vitaē. quid v̄ agere
debeam?. Et hāc dedit nob̄ de-
us in creacōe. A qua multi p̄ ig-
norantiam se excusat̄ putāt. vñ
ps. Multi dicunt. quis oñdit
nob̄ bona. R̄ndit David. Sig-
tum est sup nos lumen vultus
tui dñe. Ixc lex in oib; est. Ju-
deis. paganis. et xpianis. Et in
climat ad talia et similia. Que vul-
tis sup. scdm racōem recta; ut
faciat v̄bis sup. ex debito ho-
mines. ead facite ei. Et q̄ nō vul-
tis sup. s̄m rōem rectā v̄b̄ fieri
sp̄. in debite alijs ne faciat̄. oē
bonū ē fatiend. nullū malū ē fa-
tiend. et similia de q̄b;. Ro. ii. gē-
tes q̄ legē sp̄. scriptā nō h̄nt na-
turalit̄ ea q̄ legis fūt faciūt. ei?
modilegē non h̄ntes ipsi sibi

Capitulū

Prīmū

fūt lex. q̄ oñdūt op̄ legis scri-
ptū in cordib; suis testimoniu-
red dēte illis conscientia ip̄or. Se-
cūdū est quilib; s̄b lege dīma q̄
traditur in scriptis sacris. mo-
ni testam̄ti p̄cipue inter que sū-
me necessariū est scire decem p̄-
cepta. ad que scienda ut dicit
Cancellari⁹ in triptito. tenetūr
quilib; p̄ se. vel p̄ alii talē dili-
genciā app̄onere p̄ cōseruacōe
vite sp̄ualis. quā p̄ vite corporal
fūstētae poner; et eo maiore
quo immōrēlīs aīma est p̄stan-
cior corpe. H̄o est. q̄ sine p̄cep-
tor̄ noticia nullus ouementer
pccā vitaē p̄t aut ab eis refur-
gere. hoc enim ignorātia ex de-
siderio puemēns nō excusat̄
accusat et cōdēnat Tercō quili-
b; h̄o ē ec. s̄b lege positia eccie.
vñ th̄. i. iij. di. xl. ar. vltio. di.
Ecce p̄ceptū hab; eādem vñ
obligādi sic dīmū p̄ceptū. vñ
luce dec̄o. qui ws audit me au-
dit. et qui ws sp̄mit me spernit
Talis lex pñūciat̄ in prochīs
die dñico. de ieūnādo. festivā-
do. et excoicatos vitādo. Itēz in
die palmar̄ quando īdicatur
quis non debeat communicare
Dubitatur hic vtrū leges d̄
hūane īponāt h̄i necessitatē
q̄tum ad for̄ conscientia s̄nt in
ste s̄nt īmūste. R̄ndet th̄. i. iij.
. q̄. revi. ar. iij. leges īposite
hūam̄t̄ vel s̄nt īste vel īuste.

Monū**Preceptum**

Si quidē iuste sint. habet vī obligādi in foro cōsciētie a lege eterna a q̄ deriuātur. vñ puer. viij. p me reges regnāt. a legū o dito res iusta decernūt. **D**icūtur autē leges iuste. a ex fine. qñ sc̄i ordinātur ad bonum cōmune. a ex autoritate qñ sc̄i lex data nō excedit potestatē frētis. a ex forma. qñ s̄m e qualitatē p̄p̄r̄ cōis imponūt s̄b ditis oneā ad bonū omune. **C**ū enim vñ homo sit p̄s multitudinis. q̄lib; homo h̄c ipsū qd̄ ē a qd̄ habet est multitudinis. sic a quelib; p̄s est id quod ē totius. vñ a natura aliquod detrimen tū infert p̄ti. ut saluet totū. **E**t s̄m hoc leges hm̄i oneā p̄p̄r̄ cōnabilitē frēda imponētes iuste sūt. a obligant in foro cō sciētie. a sūt leges legales. **I**n iuste autē sunt leges duplicitē. vno modo p̄ cōtraietate ad bonum hūanum. eōtrario predicitis. sc̄i vel ex fine. sic cū aliquis p̄fidens leges imponit onerosas subditis non p̄tinētes ad utilitatē omunē. s̄ magis ad p̄ priā cupiditatē agorā. vñ etiam ex autoitate sic cū aliquis lege fert vltra omissam sibi autoritatē sive potestatē. vel etiā ex forma. puta cū me q̄litter oneā multitudinis dispēsatur. etiā si ordinētur ad bonū omune. **E**t hm̄i sūt magis violētie q̄ le-

Capitulum**Primum**

ges. **T**ales non obligāti in foro cōscientie. m̄si forte ppter vitā dū sc̄adalum vel turbacōem. ppter qd̄ etiā h̄o iuri suo cedere debet. s̄m illō **M**ath. v. **R**ui te angariauit mille passus. vade cū eo alia duo. a q̄ abstulit tibi tunica. da ei a palliū. **A**lio mō leges possunt eē iuste p̄ cōtra riatē ad bonū d̄mū. sic leges tyranōr̄ inducētes ad ydolatriā. vel qd̄lib; aliud quod est cōtra legē d̄mam. **E**t tales nullo modo licet obſuare. **Q**uia sic dicitur **A**ctu. iii. obedire oportet deo magis q̄ h̄cib; h̄c th̄. **Q**uālitter peccant leges in q̄s statuētes. **H**y. **R**ay. m̄ sum a. **O**ui cōdūt leges in q̄s vel sta tua cōtra legē dei. vel contra libertatē ecclasiasticā ut solent facere pleriq; pr̄incipes. a omni tates circa vſuras soluendas. vel nō repētēdas corā iudice ecclasiastico. a m̄sta alia eō polletia ip̄o iure non valēt leges sive cōn maiore. sc̄i deū **F**atiētes igitur a sentiētes peccat mōr̄ liter. a heredes eorū m̄si deſtru ant. nulla ſuētudine obſtan teymo m̄si āmoiti tales leges obmiserit: excommunicati sūt. **I**te q̄ dāmificati sūt occasione ta hū legū tenētur statuētes a heredes eorū ad restituōem. **T**e nentur etiā īſolidi: qui idure rūt pr̄incipē ad odenū tales

Vnuū

Preceptū

leges Ite; oēs obſuātes peccāt
mōrlitē a tenētur ad restitutio-
ne, oīm eorū q̄ talū legū occa-
ſione luēti sūt. h̄c de fū. Joh. li.
8 .ij. **R**ēto ſci re tēntur ſinguli
hōies di. tho. i. ii. q. lxxvi. ar. ii.
ea q̄ ad eorū ſtatū p̄tinēt wlof
ſicū. ut religiosus ea q̄ ſūt reli-
giōis. ſacerdos. ep̄s. iudeo. ſea-
bim. artifex. mechanicus. q̄ hi-
miles ea que ad eorū officiū p̄ti-
nent ſine quorū ſcientia nō p̄t
q̄ſq̄ debitu actū exercē. **R**ū-
to quilibz ſcire tenetur aliqua
lit tpe quo vult eukaristiā reci-
pere. an ſit fine peccato mortali
vel nō. quia alias īdigne mā-
ducāſ ſibi iudiciū manducat q̄
bibit. de qua ſcientia loquitur
apl's. i. cor. xi. prob; aut ſeipm
hō a ſie de pane illo edat. id eſt
examinet p̄ diſcuſſionē cōſcien-
tiā ſuā. **R**ue q̄lit fieri opteat
habes ſup̄. iii. p̄cepto de cōmu-
nione. Et ut Cancellari⁹ dicit
tractatu de polluē nocturna.
Sufficit talis certitudo q̄lem
in mateia morali cōſueum⁹ ex-
petere. q̄ certitudo wcatur mo-
ralis ſue ciuilis. Et ad hāc certi-
tudinē moralē ſufficit ut pluri-
mum q̄ ſi hō accedēs ad missā;
celebrād am diſcuerit oſciētiā
ſuā ſicut feciſh. p̄ magna re lu-
crāda. aut in cōmodo graui de-
uitando. Et q̄ non ſit ſibi cōſci-
us poſt hāc diſcuſſioe; de p̄co

Capitulum

Prīmū

mōrlī. Aut de p̄poſito peccādi
mōrliter. Q̄d infup non noſcat
ſe aliqđ imp̄dimentum legitimū
mūp excomūnicacōem aut irre-
gularitatē h̄re. h̄c ille. Ad idē
tradit idem tres regulas in ſuo
triptito q̄s habes ſup̄ de ſaēmē
to penitentie. **S**exto q̄libz
tenetur ſcire bñſitia maniſta-
fibia a bñſatore ſuo imptita. q̄r
alias viciū īḡtitudinis incur-
rit. **V**bi p̄monōnd q̄ oport;
p̄ virtutem īḡtitudinis bñſaciē-
ti aliquid retribuere. qđ ſie i ne
q̄t mīlī bñſitiū agnoſcatur. ut
pbat tho. m. iii. d. xxii. Et. 22.
q. cvi. a ſequēti. q̄r q̄uis iſte q̄
donat liberalitē. non intendat de-
bito rē conſtituere illum cui gr̄
tis donat debito ciuili ſeu lega-
li. videlicz ut pacto firmetur q̄
tātu. p̄ tāto tribuatur. tñ cōſti-
tuīt euā debito rē debito morali
ſeu honeſtatis. q̄r ad virtutē ī-
titudinis p̄tinet retribuō q̄ ſit
ex ſolo debito. honeſtatis. quā-
ſe; aliqđ ſponte facit q̄c. **S**ecū-
do nōnd q̄ tres ſunt grad⁹ nō
dico ſp̄es gratitudis. Prīm⁹ e q̄
hō bñſitiū acceptū recognoſcat
Secund⁹ q̄ laudet q̄ gr̄as agat
Terci⁹ q̄ retribuat pro loco a
tempore ſi m ſuam facultatem.
S; dubitatur vtrū q̄s plus k
teneatur ad ītes redēdas deo
penitēs q̄r īnocēs ſe. tho. i. iii.
di. xxii. a. i. 2. vbi prius. gr̄arū

Monū**Preceptum**

actō respicit et quātitatē domī et modum gratuite dacionis. **E**t ex utroq; mēsurā recipit qz tā maiorei dono qz magis gratis dato maior gratia ractio debetur. **C**ōsiderando ergo quātitatē domī. **S**ic īnocēs magis tenetur. **C**ū qz maius donum ei datur. vīcī īnocētia qz sit restitūtō iustitie. **T**um etiā qz magis otiuat̄ grā i eo ne cadat et teis parib;. absolute loquendō. de primo dicit Aug9. n. 9. fes. **Q**uis hōim co gitās suam mīritatē audī virib; suis attribuerē castitatem at qz īnocētia sua; ut min⁹ amet te. quasi minus fuerit si necessaria mia tua donans peccata ouerſ ad te. et subdit. **E**t ido tantūdem. ymo apli⁹ te diligat. qz p quē me videt. tātis pecor̄ meor̄ lāguori b⁹ exū. p eū se vidit; tātis pecor̄ lāguorib; non īpliçai. de secūdo dicit ibid. grē tue deputo a mie tue: qz peccata mea tā qz glatiem solusti. grē tue de puto a quecūq; non feci mala. **Q**uid enim nō facere potui. a oia m̄ dīmissa ee fateor: et que mea sponte feci mala. et que te duce non feci. **A**lio mō pot dīcī maior grā. qz magis datur gratis. **E**t sīm hoc magis tenetur ad grār̄ actiones penitens qz ī nocēs. qz magis gratis datur idqz ei datur a dō. **C**ū enī di-

Capitulum**Primum**

gnus eſſ̄ pena: datur ei grā. et sic sic; illō donū qd datur i no cēti ſie absolute ſideātū mai⁹. tñ donū qd datur penitenti est maius ī opacōne ad ip̄m. **S**i eut etiā pūnī donum paupei datum ei est maius qz dīuiti mag nū. **E**t qz actus circa ſingulaia ſunt ī hīs que agenda ſunt magis ſideratur qd hic ē vel nunc tale: qz qd eſt ſimpliciter tale. ut dicit phs. iii. et h. de vīlūtaio et muolūtaio. **D**ñ luce. .vij. **C**ū plus dīmittitur. plus diligit. **T**ercō nōndū qz mītis tenemur grati eſſe. Aliqua p̄dictar̄ retribuōe. **P**rimo dō. **S**ecūdo parebit; **T**ercō prelati ſpūalib;. **N**ōto platis ſepo ralibus. **R**uitō alīs qui nobis bñficerūt. **E**t int̄ prefatos quatuor adhuc ſunt nouē genera hōim quib; posset videi qz bñficia eis eſſent totaliter ſubtra lēnda. et enī ſūt eis omumcāda ī pte vel i totō. pmo qui dāt cu ſotumelha et tarditate. vel cu tristitia. nam boni animi eſt. ut magis attendat qz ad bonū qz ad malū. **E**t ido ſi aliqz bñficiū dedit nō eo mō qz de bunt. nō oīno d; recipiēs a grār̄ actiōne ceſſare. min⁹ tamē qz ſi mō debito p̄ſtitish. **Q**uia ut ſene ea dicit libro. n. de bñficijs. **O**l tum celeitas fecit. multū abſtu lit mora. **S**ecūdo de iſtis qui

Volum

Preceptum

aliq bñficiia dñt apf sua vñlita
te de qb; dñc. Sene.li.vi.de bñ
ficiis multū int̄est vtr aliquis
bñficiū nob det sua cā. an sua
a nřa Ille q tot⁹ ad se spectat a
nob pdest. q aliter sibi pdesse
non poteo loco m hñdus vñd
quo q pecori suo pabulū pspī
cit. Si me m oſorciū admisit.
si duos cogitauit. ingratus sū
q iñust⁹ mñsi gaudeo hoc illi p
fuisse qd prodeat m. Sume ma
ligntatis ē non wcare bñficiū.
n qd dantez aliquo m̄comodo
afficit. **Tertio de istis qb; nō ē**
necessariū ut eis aliquid detur.
ut diuitib⁹. **Se. fm Sene.li.ij.**
de bñficijs. q q tumcūqz quis
felix sit tñ pot sibi fieri recopē
sacō beneficij p exhibicōe; reue
rentie q hñris. vn. di. phs. viii.
ethi. q superexcellenti qdē dñ he
ri hñris rebucio. indigeti autē
tribucō lucrī. Et. v. li. di. **Sen.**
reddere possum⁹ felicibus hñ
le oſilū. assiduam ouerſacōem.
ſmonē cōmunē. a fine adulacō
ne iocūdū. **Etiā;** qui gratus be
neſitium accipit ut di. libro. ij.
Prīmam eius penſione; ſoluit.
qzgrate aut ad nos beneficia p
uenerint iudicem⁹ effusis affe
ctib⁹. qd non ipo tm audiente
h vbiqz testemur. hce ille **Q̄to**
de pecoribus. Nam si iste qui
benefitium dedit in prius muta
tus est. debet tamen ſibi fieri re

Capitulū

Tertiu

opēſacō ſim ſtatū iſti⁹ ut ſe; ad
vñtute reducatur. ſi fit poſſibile
Si aut fit iñſanabilis apf ma
licia. tunc alt est effusis q pūs
erat. a iđeo nō debetur ei recopē
ſacō bñficij ſic pri⁹. Attamē q
tumcūqz ſici pot ſalua honesta
te. meōria dñ haberí pſtim bñ
ficiū ut pat; p phm. ix. **Ethico.**
Sexto de huis rēpectu dñor.
Se. fm Sene.li.ij. de beneficijſ Quā
diu ſeru⁹ preſtat qd a ſeruo exi
gi ſol;. ministeriū ē. vbi plusqz
a buo neccēſt; bñficiū ē. **Et iđo**
huis ultra debitum ſatiētib⁹; gr̄
cie ſunt hñdē. **Septio de m** m
gr̄cis vbi diſtinguenđ est. nā
iñgrato duo pēſad a ſūt. **Prio**
qdē q dignus ſit ipſe pati ſic
certū est q metur bñficij ſbtr
dōe;. Alio mō cōſiderādū ē qd
opteat. ſ. bñficiū facē. **Prio nā**
qz nō d; eē facilis ad iñḡtitudi
nē iudicādā. qz frequent aliqz
ut di. **Sen.** q nō reddit: nō ſp
iñgr̄tus ē. qz forte nō occurrit
ei facultas. Aut debita oportui
tas reddeſi. **Secudo d;** tendē
ad hoc q de iñgr̄to ḡtū faciat.
qd ſi nō pot prio bñficiō facē.
forte faciet ſecundo. vnde luce.
·vi. **Altissim⁹** benignus eſt ſup
iñgratos q malos. **Si** vero ex
beneficijſ multiplicatis iñgrati
tudinem augeat a peior ſiat:
deb; a benefitiorum exhibicio
ne cefare. **Octauo de iſto cui**

Bonū**Preceptum**

bñftiū impenſum inutile foret
aut noſiuū ſi ſibi fieret. Rñd
Recōpensatio bñftiū p̄cipue
pēdet ex affcū. Et iſo eo mō d;
fieri recōpensaſo. q̄ magis fit
utlis. Si tñ poſtea p̄ eius incu-
riā i damnuū ipſi? wrtatur nō
iputatur recōpēſati. S; quid
ſi quis iuit aliuū peccādo. tene-
tur ne grat⁹ eē. Sy. tho. gratitu-
do respicit beneficū. Ille aut̄ q̄
alicui auriliatur ad peccādum
nō coſert bñftiū. h̄ magis no-
cumentū. q̄ iſo nō debetur ei
grārūactio n̄ forte. ppter wlū
tate ſi ſit deceptus. dū credidit
adiuware ad bonū. a adiuuit
ad peccādū. h̄ tūc non debetur
recōpēſao talis ut adiuuetur
ad peccādū. q̄ hoc non eſt re-
cōpēſare bonū h̄ malū. qd̄ cōtr̄
riatur gratitudin̄. Nono an ſi
bi q̄s debeat bñftiū p̄ſtare. Sy.
q̄ respectu ſui non ē p̄prie bene-
ficū ſed methaphyce. Inq̄tū
vic; fm p̄m. v. ethi. Accipū
tur diuile partes h̄ois ſicut di-
uerſe pſone. vñ misereſe aīme-
n tue placē ſo: eccl. xxr. Tq̄r
to nōndū q̄ multi ſunt ḡdus
ingratitudinis. Prim⁹ in eo q̄
non retribuit bñftiū acceptū
opere aliquali. Secundus in eo
qui retribuit benefico mala.
Tert⁹ in eo qui diſſimulat q̄ſi
non demōſtrāſe benefiū ac-
cepiffe. ut wrbo non gr̄tes reſe-

Capitulum**Primum**

rēs nec laudās. R̄tus in eo q̄
beneficū vitupat. Quātus in
eo q̄ nō recognoscit. ſiue p̄ ob-
liuione ſiue quoq; alio mō
Intellige non quid de obliuio-
ne que puenit ex naturali deſe-
ctu. q̄ illa non ē peccatū. q̄ nō
ſubiacet volūtati. Sed de illa q̄
ex negligēcia puenit. De qua
Sen. iij. de beneficis. apparet
illū non ſepe de redēdo co- gitaf-
fe. cui obtexit obliuio. hic qui-
tus gradus respectu p̄cedēciū
est grauissim⁹. Sextus ē in eo
q̄ benefiū quaſi maleſiciū re-
putat. prīmi duo opponūtur
terco ḡdū gratitudinis ſupra
recitato. medij duo ſecūdo. ayl-
timi duo p̄mo. Est ali⁹ modus
ingratitudis improprie dicte.
quādo q̄s benefiū recipit q̄g-
norat q̄s dedit. non ei talis pec-
cat nec ingr̄tus ē ſi bñftiū nō
recōpensat. dūmo ſit patus
benefiū recōpensare ſi noſcat
Est aut̄ laudabile q̄nq; ut ille
cui datur bñftiū ignoret q̄s
p̄ſtet. Tū ppter iamis glorie vi-
tacōe. Sicut beatus nīcolaus
aurū i domū vicini furtī p̄tīeſ.
q̄ vitare voluit hūanū fauore
Tū ecclā q̄ in hoc ip̄o apli⁹ bñ-
ficiū facit: q̄ cōſulit verecūdīe
eius qui benefiū accipit. Ideo
Sen. iij. de beneficis interdu q̄
iuit fallend⁹ est ut habeat
nec a quo cepit ſciat. Quinto

Plenum

Preceptum

nō nō q̄ m̄ḡ titudo aliquā est peccatū mōrle. vñ. h̄. t̄. h̄. iñ. pñt̄ b̄? nō obediētes īgr̄ti sc̄lesti. Est etiā aliquā v̄iale. Nāut tho. vbi sup̄ di. q. cvñ. Ingratus d̄r aliq̄s duplicit vno mō p̄ sola; obmissioe; puta q̄r nō r̄cognoscit v̄el nō laudat v̄el nō refbuīt vices p̄ bñficio accepto. Et hoc nō ē sp̄ mōrle. q̄r debitū gr̄titudis est ut sup̄ dictū ē. ut h̄o ecia liberalit̄ eb̄uat ad qd̄ nō t̄netur. Et ideo si illd̄ p̄t̄mittit non peccat mōrle. est tñ p̄t̄m v̄iale. q̄r hoc p̄uenit ex negl̄gēcia q̄da; Aut ex aliq̄ īdisposicōe h̄ois ad virtute; p̄t̄ tam̄ oīgere q̄ ecia talis īgr̄ratitudi do fit p̄cēm mōrle. v̄el p̄pter īteriorē cōtemptum. v̄el ecia p̄t̄ cōdicōem eius qd̄ subtrahitur benefico quod ex necessitate ei debetur. sive simplicit̄. sive i alī quo necessitatis casu. Alio mō d̄r aliquis īgratus. q̄r non solum p̄t̄mittit īplere gratitudis debitum. s̄ ecia contrariū eius agit. Et hoc ecia īm̄ condicōe eius qd̄ agitur. quandoq; est peccatum mōrle. qñq; v̄iale. Sc̄dū tñ q̄ īgr̄titudo q̄ pue nit ex pccō mōrli hab; pfectā īgr̄titudis rōe; Illa vero q̄ pueit ex pccō v̄iali ipfectā. Hec oia ab īm̄ illi? materie de gr̄titudine sunt de mēte tho. vbi p̄us

Capitulū Secūdū

Capitulū

Secūdū

Sep̄to d; q̄lib; sc̄re ali. à q̄lit suas infirmitates q̄ miseras. q̄ alias sup̄ bir; vñ bern. smone. xxvij. su p̄ Cañ. Nēo absq; sui co gm̄co ne saluari p̄t̄ de qua m̄m̄z m̄ salutis h̄uilitas oritur. q̄ timor dñi q̄t̄ ip̄e sic īm̄ ē sapie: ita q̄ salutis nēo dico absq; illa co gm̄coe saluatur. q̄ tñ etatē habet a facultate; cognoscendi qd̄ p̄pt̄ puulos loquor. a p̄pter fatuos quor̄ alia ē racō. Quid signoras dēū poterit ne spes esse salutis. nec hoc qdē nec ei eū potes amare quē nescias. aut habē quē non amareis. Noue ris p̄ide te ut dēū timeas. noue īpkum ut eque ipsum diligas. In altero īm̄iauis ad sapia; In altero a osūmaris. q̄r īm̄ium sapie timor dñi. q̄ plenitudo legis est caitas. Tā ergo vtraq; ignorātia caueda ē tibi. quoniam sine timore et amore dei saluus ēē non potes. Et quēadmodū ex noticia tui v̄met ī te timor dei. At ex de noticia. dei iti dem amor. Sic econ̄rio de ignorātia tui supbia. q̄ de deignorācia de speraco. Tui ergo ignorātia a dī. maxime fugiēda est. Hec de bernhardo. Ad cognoscēdū h̄ autē se nōnda sunt tria prīmā palit. Primo qñt̄ h̄int defectus nr̄i. Secundo cur tā difficile sit h̄uilia ē se. Tercō quo sub oib?